

Dziennik Urzędowy C 215

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56

27 lipca 2013

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
-------------------------	-------------	--------

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2013/C 215/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 207 z 20.7.2013.	1
---------------	--	---

Sąd

2013/C 215/02	Funkcjonowanie Sądu w dniach 1-16 września 2013 r.	2
---------------	---	---

2013/C 215/03	Przydział sędziów do izb	2
---------------	--------------------------------	---

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2013/C 215/04	Sprawa C-170/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 5 kwietnia 2013 r. — Huawei Technologies Co. Ltd przeciwko ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH	5
---------------	---	---

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2013/C 215/05	Sprawa C-226/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Wiesbaden (Niemcy) w dniu 29 kwietnia 2013 r. — Stefan Fahrenbrock przeciwko Republice Greckiej	6
2013/C 215/06	Sprawa C-245/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Wiesbaden (Niemcy) w dniu 2 maja 2013 r. — Holger Priestoph i in. przeciwko Republice Greckiej	6
2013/C 215/07	Sprawa C-247/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Wiesbaden (Niemcy) w dniu 3 maja 2013 r. — Rudolf Reznicek przeciwko Republice Greckiej	6
2013/C 215/08	Sprawa C-258/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varas Cíveis de Lisboa (Portugalia) w dniu 13 maja 2013 r. — Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda przeciwko Instituto da Segurança Social, IP	7
2013/C 215/09	Sprawa C-262/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim (Niemcy) w dniu 14 maja 2013 r. — Ekkehard Aleweld przeciwko Condor Flugdienst GmbH	7
2013/C 215/10	Sprawa C-269/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-539/10, Acino AG (wcześniej Acino Pharma GmbH) przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 16 maja 2013 r. przez Acino AG	7
2013/C 215/11	Sprawa C-273/13 P: Odwołanie wniesione w dniu 17 maja 2013 r. przez Rzeczpospolitą Polską od wyroku Sądu dnia 27 lutego 2013 r. w sprawie T-241/10, Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej	8
2013/C 215/12	Sprawa C-283/13 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-607/11, Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 24 maja 2013 r. przez Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France	9
2013/C 215/13	Sprawa C-284/13 P P: Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-64/12, Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 24 maja 2013 r. przez Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France	10
2013/C 215/14	Sprawa C-292/13 P: Odwołanie wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Fabrykę Łózysk Tocznych-Kraśnik S.A. od wyroku Sądu z dnia 22 marca 2013 r. w sprawie T-571/10, Fabryka Łózysk Tocznych-Kraśnik S.A. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) — Impexmetal	11
2013/C 215/15	Sprawa C-298/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d'instance d'Orléans (Francja) w dniu 30 maja 2013 r. — Facet SA, BNP Paribas Personal Finance SA przeciwko Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière, Karine Lenfant	11
2013/C 215/16	Sprawa C-307/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingborgs tingsrätt (Szwecja) w dniu 5 czerwca 2013 r. — Åklagarkammaren i Helsingborg przeciwko Larsowi Ivanssonowi, Carlowi-Rudolfowi Palmgrenowi, Kjellowi Otto Pehrssonowi i Håkanowi Rosengrenowi	12
2013/C 215/17	Sprawa C-316/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 10 czerwca 2013 r. — Gérard Fenoll przeciwko Centre d'aide par le travail La Jouvène, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEL) d'Avignon	13

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2013/C 215/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 189 z 29.6.2013.

Dz.U. C 178 z 22.6.2013.

Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

Dz.U. C 164 z 8.6.2013.

Dz.U. C 156 z 1.6.2013.

Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SĄD

Funkcjonowanie Sądu w dniach 1-16 września 2013 r.

(2013/C 215/02)

Podczas posiedzenia plenarnego w dniu 4 lipca 2013 r. Sąd postanowił, że nowi członkowie Sądu złożą ślubowanie przed Trybunałem Sprawiedliwości dopiero w dniu 16 września 2013 r. oraz że w związku z tym, zgodnie z art. 5 akapit trzeci statutu Trybunału Sprawiedliwości, do czasu podjęcia obowiązków przez nowych członków Sądu:

- obowiązki prezesa Sądu będą wykonywane przez Prezesa M. Jaegera;
- obowiązki prezesów izb w składzie pięciu sędziów i w składzie trzech sędziów będą wykonywane przez prezesów izb: J. Aziziego, N.J. Forwooda, O. Czúcza, przez prezes izby I. Pelikánová, przez prezesów izb S. Papasavvasa, A. Dittrich, L. Truchota H. Kannineną;
- nadal będą obowiązywać decyzje z dnia 14 września 2010 r. w sprawie organizacji Sądu (Dz.U. C 288, s. 2), w sprawie pełnego składu Sądu i w sprawie składu wielkiej izby (Dz.U. C 288, s. 4), decyzja z dnia 20 września 2010 r. o przydziale sędziów do izb, zmieniona ostatecznie w dniu 4 lipca 2013 r. (Dz.U. C 215, s. 2), decyzje z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie kryteriów przedzielania spraw do izb i w sprawie składu izby do spraw odwołań (Dz.U. C 232, s. 2) oraz decyzja z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie wyznaczenia sędziego zastępującego prezesa przy rozpatrywaniu wniosków o zastosowanie środków tymczasowych.

Przydział sędziów do izb

(2013/C 215/03)

W związku z objęciem obowiązków przez sędzię V. Tomljenović, na zgromadzeniu plenarnym w dniu 4 lipca 2013 r. Sąd postanowił wprowadzić następujące zmiany do decyzji Sądu z dnia 20 września 2010 r.⁽¹⁾, z dnia 26 października 2010 r.⁽²⁾, z dnia 29 listopada 2010 r.⁽³⁾, z dnia 20 września 2011 r.⁽⁴⁾, z dnia 25 listopada 2011 r.⁽⁵⁾, z dnia 16 maja 2012 r.⁽⁶⁾, z dnia 17 września 2012 r.⁽⁷⁾, z dnia 9 października 2012 r.⁽⁸⁾, z dnia 29 listopada 2012 r.⁽⁹⁾ oraz z dnia 18 marca 2013 r.⁽¹⁰⁾ o przydziale sędziów do izb.

Na okres od dnia 4 lipca 2013 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r. ustala się następujący przydział sędziów do izb:

Pierwsza izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

J. Azizi, prezes izby, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kancheva i E. Buttigieg, sędziowie

Pierwsza izba, w składzie trzech sędziów:

J. Azizi, prezes izby;

a) S. Frimodt Nielsen i M. Kancheva, sędziowie;

b) S. Frimodt Nielsen i E. Buttigieg, sędziowie;

c) M. Kancheva i E. Buttigieg, sędziowie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 23.10.2010, s. 2

⁽²⁾ Dz.U. C 317 z 20.11.2010, s. 5

⁽³⁾ Dz.U. C 346 z 18.12.2010, s. 2

⁽⁴⁾ Dz.U. C 305 z 15.10.2011, s. 2

⁽⁵⁾ Dz.U. C 370 z 17.12.2011, s. 5

⁽⁶⁾ Dz.U. C 174 z 16.06.2012, s. 2

⁽⁷⁾ Dz.U. C 311 z 13.10.2012, s. 2

⁽⁸⁾ Dz.U. C 343 z 10.11.2012, s. 2

⁽⁹⁾ Dz.U. C 9 z 12.01.2013, s. 3

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 114 z 20.04.2013, s. 2

Druga izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

N.J. Forwood, prezes izby, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek i J. Schwarcz, sędziowie.

Druga izba, w składzie trzech sędziów:

N.J. Forwood, prezes izby;
F. Dehousse, sędzia;
J. Schwarcz, sędzia.

Trzecia izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

O. Czúcz, prezes izby, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kancheva i E. Buttigieg, sędziowie.

Trzecia izba w składzie trzech sędziów:

O. Czúcz, prezes izby;
I. Labucka, sędzia;
D. Gratsias, sędzia.

Czwarta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

I. Pelikánová, prezes izby, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins i M. van der Woude i V. Tomljenović, sędziowie.

Czwarta izba w składzie trzech sędziów:

I. Pelikánová, prezes izby;
K. Jürimäe, sędzia;
M. van der Woude, sędzia.

Piąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

S. Papisavvas, prezes izby, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins i M. van der Woude, V. Tomljenović, sędziowie.

Piąta izba w składzie trzech sędziów:

S. Papisavvas, prezes izby;
a) V. Vadapalas i K. O'Higgins, sędziowie;
b) S. Vadapalas i V. Tomljenović, sędziowie;
c) K. O'Higgins i V. Tomljenović, sędziowie.

Szósta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

H. Kanninen, prezes izby, M.E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis i C. Wetter, sędziowie

Szósta izba w składzie trzech sędziów:

H. Kanninen, prezes izby;
a) S. Soldevila Fragoso i G. Berardis, sędziowie;
b) S. Soldevila Fragoso i C. Wetter, sędziowie;
c) G. Berardis i C. Wetter, sędziowie.

Siódma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A. Dittrich, prezes izby, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek i J. Schwarcz, sędziowie

Siódma izba w składzie trzech sędziów:

A. Dittrich, prezes izby;
I. Wiszniewska-Białecka, sędzia;
M. Prek, sędzia.

Ósma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

L. Truchot, prezes izby, M.E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis i C. Wetter, sędziowie.

Ósma izba w składzie trzech sędziów:

L. Truchot, prezes izby;
M.E. Martins Ribeiro, sędzia;
A. Popescu, sędzia.

W okresie od dnia 4 lipca 2013 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r.

- w pierwszej izbie powiększonej sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby, aby utworzyć skład powiększony, będą dwaj pozostali sędziowie pierwszej izby, przed którą rozpoczęło się rozpoznanie sprawy, czwarty sędzia tej izby oraz jeden z sędziów trzeciej izby w składzie trzech sędziów. Sędziego tego, którym nie może być prezes izby, wyznacza się zgodnie z kolejnością przewidzianą w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem;
  - w trzeciej izbie powiększonej sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby, aby utworzyć skład powiększony, będą dwaj pozostali sędziowie trzeciej izby, przed którą rozpoczęło się rozpoznanie sprawy, oraz dwaj sędziowie pierwszej izby w składzie złożonym z czterech członków. Tych dwóch sędziów, z których żadnym nie może być prezes izby, wyznacza się zgodnie z kolejnością przewidzianą w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem;
  - w czwartej izbie powiększonej sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby, aby utworzyć skład powiększony, będą dwaj pozostali sędziowie czwartej izby, przed którą rozpoczęło się rozpoznanie sprawy, oraz dwaj sędziowie piątej izby w składzie złożonym z czterech członków. Tych dwóch sędziów, z których żadnym nie może być prezes izby, wyznacza się zgodnie z kolejnością przewidzianą w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem;
  - w piątej izbie powiększonej sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby, aby utworzyć skład powiększony, będą dwaj pozostali sędziowie piątej izby, przed którą rozpoczęło się rozpoznanie sprawy, czwarty sędzia tej izby oraz jeden z sędziów czwartej izby w składzie trzech sędziów. Sędziego tego, którym nie może być prezes izby, wyznacza się zgodnie z kolejnością przewidzianą w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem;
  - w szóstej izbie powiększonej sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby, aby utworzyć skład powiększony, będą dwaj pozostali sędziowie szóstej izby, przed którą rozpoczęło się rozpoznanie sprawy, czwarty sędzia tej izby oraz jeden z sędziów ósmej izby w składzie trzech sędziów. Sędziego tego, którym nie może być prezes izby, wyznacza się zgodnie z kolejnością przewidzianą w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem;
  - w ósmej izbie powiększonej sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby, aby utworzyć skład powiększony, będą dwaj pozostali sędziowie ósmej izby, przed którą rozpoczęło się rozpoznanie sprawy, oraz dwaj sędziowie szóstej izby w składzie złożonym z czterech członków. Tych dwóch sędziów, z których żadnym nie może być prezes izby, wyznacza się zgodnie z kolejnością przewidzianą w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem;
  - w pierwszej izbie w składzie trzech sędziów prezes izby zasiadać będzie kolejno z sędziami wskazanymi w lit. a), b) lub c), w zależności od tego, do którego składu należy sędzia sprawozdawca. W sprawach, w których sędzią sprawozdawcą jest prezes izby, zasiadać on będzie z sędziami każdego z wymienionych składów na zmianę, w kolejności wpisu spraw do rejestru, bez uszczerbku dla powiązania spraw;
  - w piątej izbie w składzie trzech sędziów prezes izby zasiadać będzie kolejno z sędziami wskazanymi w lit. a), b) lub c), w zależności od tego, do którego składu należy sędzia sprawozdawca. W sprawach, w których sędzią sprawozdawcą jest prezes izby, zasiadać on będzie z sędziami każdego z wymienionych składów na zmianę, w kolejności wpisu spraw do rejestru, bez uszczerbku dla powiązania spraw.
  - w szóstej izbie w składzie trzech sędziów prezes izby zasiadać będzie kolejno z sędziami wskazanymi w lit. a), b) lub c), w zależności od tego, do którego składu należy sędzia sprawozdawca. W sprawach, w których sędzią sprawozdawcą jest prezes izby, zasiadać on będzie z sędziami każdego z wymienionych składów na zmianę, w kolejności wpisu spraw do rejestru, bez uszczerbku dla powiązania spraw.
-

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 5 kwietnia 2013 r. — Huawei Technologies Co. Ltd przeciwko ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH

(Sprawa C-170/13)

(2013/C 215/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Huawei Technologies Co. Ltd

Strona pozwana: ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy właściciel patentu koniecznego dla spełnienia standardu, który zgłosił organizacji standaryzacyjnej swoją gotowość udzielenia każdej osobie trzeciej licencji na uczciwych, rozsądnych i niedyskryminacyjnych warunkach, nadużywa swojej pozycji dominującej, jeśli występuje do sądu z powództwem o zaniechanie naruszeń przeciwko podmiotowi naruszającemu patent, pomimo tego, że podmiot naruszający patent zgłosił swoją gotowość do negocjacji w sprawie nabycia odpowiedniej licencji,

albo

czy nadużywanie pozycji dominującej należy przyjąć dopiero w sytuacji, gdy podmiot naruszający patent przedstawił właścicielowi patentu koniecznego dla spełnienia standardu akceptowalną bezwarunkową ofertę zawarcia umowy licencyjnej, której właściciel patentu nie może nie przyjąć bez niedopuszczalnego ograniczenia podmiotu naruszającego patent albo naruszenia zakazu dyskryminacji, a podmiot naruszający patent w oczekiwaniu na udzielenie licencji wypełnia ciężące na nim zobowiązania umowne z tytułu dokonanych już działań związanych z wykorzystaniem patentu?

2) Jeśli nadużywanie pozycji dominującej należy przyjąć już w wyniku gotowości podmiotu naruszającego patent do negocjowania nabycia licencji:

Czy art. 102 TFUE stawia szczególne jakościowe lub czasowe wymagania wobec gotowości do negocjowania nabycia licencji? Czy taką gotowość należy przyjąć w szczególności już wówczas, gdy podmiot naruszający patent jedynie w ogólny sposób (ustnie) oświadczył swoją gotowość do przystąpienia do rokowań, czy też podmiot naruszający patent musi już przystąpić do rokowań poprzez przykładowo wymienienie konkretnych warunków, na jakich jest gotowy zawrzeć umowę licencyjną?

3) Jeśli złożenie akceptowalnej bezwarunkowej oferty zawarcia umowy licencyjnej jest wymagane dla przyjęcia nadużywania pozycji dominującej:

Czy art. 102 TFUE stawia szczególne jakościowe lub czasowe wymagania wobec tej oferty? Czy oferta musi zawierać wszystkie uregulowania, zwykle zawarte w umowach licencyjnych w danym obszarze technologii? Czy oferta może w szczególności zostać złożona pod warunkiem, że patent konieczny dla spełnienia standardu jest rzeczywiście wykorzystywany lub okaże się skuteczny pod względem prawnym?

4) Jeśli wypełnienie przez podmiot naruszający patent zobowiązań z licencji, która ma być udzielona jest warunkiem przyjęcia nadużywania pozycji dominującej:

Czy art. 102 TFUE stawia szczególne wymogi w odniesieniu do działań stanowiących wypełnienie zobowiązań? Czy podmiot naruszający patent jest zobowiązany do złożenia rachunków z dokonanych już działań związanych z wykorzystaniem patentu lub do uiszczenia opłat licencyjnych? Czy obowiązek uiszczenia opłat licencyjnych może zostać spełniony ewentualnie także poprzez złożenie zabezpieczenia?

5) Czy warunki, w oparciu o które należy przyjąć nadużywanie pozycji dominującej przez właściciela patentu koniecznego dla spełnienia standardu dotyczą także podniesienia w drodze powództwa innych roszczeń wynikających z naruszenia patentu (roszczenie o złożenie rachunków, roszczenie o wycofanie ze sprzedaży, roszczenie odszkodowawcze)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Wiesbaden (Niemcy) w dniu 29 kwietnia 2013 r. — Stefan Fahrenbrock przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-226/13)

(2013/C 215/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Stefan Fahrenbrock

Strona pozwana: Republika Grecka

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania [w państwach członkowskich] dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych [(doręczanie dokumentów) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000] ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że za „sprawę cywilną lub handlową” w rozumieniu tego rozporządzenia należy uznać powództwo, w którym nabywca obligacji wyemitowanych przez pozwaną i przechowywanych w depozycie papierów wartościowych powoda w spółce S Broker AG & Co. KG — w sytuacji gdy powód nie przyjął złożonej przez pozwaną pod koniec lutego 2012 r. oferty zamiany — żąda odszkodowania odpowiadającego różnicy wartości wynikającej z zamiany jego obligacji przeprowadzonej mimo to w marcu 2012 r. i dla niego gospodarczo niekorzystnej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 234, s. 79.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Wiesbaden (Niemcy) w dniu 2 maja 2013 r. — Holger Priestoph i in. przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-245/13)

(2013/C 215/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Holger Priestoph, Matteo Antonio Priestoph, Pia Antonia Priestoph

Strona pozwana: Republika Grecka

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania [w państwach członkowskich] dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych [(doręczanie dokumentów) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000] ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że za „sprawę cywilną [lub] handlową” w rozumieniu tego rozporządzenia należy uznać powództwo, w którym nabywca obligacji wyemitowanych przez pozwaną i przechowywanych w depozycie papierów wartościowych powoda w spółce S Broker AG — w sytuacji gdy powód nie przyjął złożonej przez pozwaną pod koniec lutego 2012 r. oferty zamiany — żąda odszkodowania odpowiadającego różnicy wartości wynikającej z zamiany jego obligacji przeprowadzonej mimo to w marcu 2012 r. i dla niego gospodarczo niekorzystnej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 324, s. 79.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Wiesbaden (Niemcy) w dniu 3 maja 2013 r. — Rudolf Reznicek przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-247/13)

(2013/C 215/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Rudolf Reznicek

Strona pozwana: Republika Grecka

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania [w państwach członkowskich] dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych [(doręczanie dokumentów) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000] ⁽¹⁾ należy

interpretować w ten sposób, że za „sprawę cywilną lub handlową” w rozumieniu tego rozporządzenia należy uznać powództwo, w którym nabywca obligacji wyemitowanych przez pozwaną i przechowywanych w depozycie papierów wartościowych powoda w spółce Gries und Heissel Bankiers AG — w sytuacji gdy powód nie przyjął złożonej przez pozwaną pod koniec lutego 2012 r. oferty zamiany — żąda odszkodowania odpowiadającego różnicy wartości wynikającej z zamiany jego obligacji przeprowadzonej mimo to w marcu 2012 r. i dla niego gospodarczo niekorzystnej?

(¹) Dz.U. L 234, s. 79.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varas Cíveis de Lisboa (Portugalia) w dniu 13 maja 2013 r. — Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda przeciwko Instituto da Segurança Social, IP

(Sprawa C-258/13)

(2013/C 215/08)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Varas Cíveis de Lisboa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda

Strona pozwana: Instituto da Segurança Social, IP

Pytania prejudycjalne

Czy art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (¹), który ustanawia prawo do rzeczywistej ochrony sądowej, sprzeciwia się istnieniu prawa krajowego, które odmawia przyznania osobom prawnym mającym cele zarobkowe pomocy prawnej?

Czy art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej powinien być interpretowany w ten sposób, iż należy uznać, że zostało zapewnione prawo do rzeczywistej ochrony sądowej, gdy prawo wewnętrzne państwa członkowskiego, pomimo że wyłącza osoby prawne mające cele zarobkowe z możliwości udzielenia im pomocy prawnej, przyznaje im automatycznie zwolnienie z kosztów i wydatków związanych z dochodzeniem przed sądem roszczeń w przypadku upadłości lub postępowania naprawczego?

(¹) Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim (Niemcy) w dniu 14 maja 2013 r. — Ekkehard Aleweld przeciwko Condor Flugdienst GmbH

(Sprawa C-262/13)

(2013/C 215/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Rüsselsheim

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ekkehard Aleweld

Strona pozwana: Condor Flugdienst GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo do rekompensaty na podstawie art. 7 rozporządzenia (¹) istnieje również wtedy, gdy start zarezerwowanego lotu jest opóźniony o ponad 3 godziny, a pasażer dokonuje zmiany rezerwacji na inną linię lotniczą i tym samym opóźnienie przylotu pierwotnie zarezerwowanego lotu zostaje znacznie zredukowane, przy czym zarówno pierwotnie zarezerwowany lot, jak i lot zastępczy docierają do pierwotnego celu z opóźnieniem znacznie przekraczającym 3 godziny?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy ma przy tym znaczenie, że wskazany w art. 6 ust. 1 ppkt iii) czas 5 godzin do celów stosowania art. 8 ust. 1 rozporządzenia upłynął albo nie upłynął?
- 3) Czy ma znaczenie, że zmiany rezerwacji dokonał sam pasażer lub że dokonana została z pomocą pozwanej?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-539/10, Acino AG (wcześniej Acino Pharma GmbH) przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 16 maja 2013 r. przez Acino AG

(Sprawa C-269/13 P)

(2013/C 215/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Acino AG (przedstawiciele: R. Buchner i E. Burk, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wyroku z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie T-539/10 w związku z naruszeniem prawa Unii oraz stwierdzenie nieważności decyzji drugiej strony postępowania K(2010) 2203, K(2010) 2205, K(2010) 2210 i K(2010) 2218 z dnia 29 marca 2010 r. oraz decyzji K(2010) 6430, K(2010) 6432, K(2010) 6434 i K(2010) 6435 z dnia 16 września 2010 r. dotyczących produktów leczniczych Clopidogrel Acino — Clopidogrel, Clopidogrel ratiopharm — Clopidogrel, Clopidogrel Hexal — Clopidogrel i Clopidogrel ratiopharm GmbH — Clopidogrel

— Obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Dla celów uzasadnienia odwołania wnosząca odwołanie podnosi pięć zarzutów.

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie podnosi naruszenie i nieprawidłowe zastosowanie art. 20 rozporządzenia (WE) nr 726/2004⁽¹⁾ w związku z art. 116, 117 dyrektywy (WE) nr 2001/83⁽²⁾ oraz zasady ostrożności. Sąd nieprawidłowo przyjął, że wskazane w zaskarżonych decyzjach Komisji naruszenia zasad i wytycznych dobrej praktyki wytwarzania produktów leczniczych uzasadniają praktyczne, nieobalone domniemanie potencjalnych wad jakościowego i ilościowego składu produktów leczniczych.

Drugi zarzut dotyczy błędnej oceny prawnej okoliczności faktycznych ustalonych przez Sąd. Sąd nie uwzględnił, że Komisja, poprzez ogólne odesłanie do „utrącenia zaufania” wskutek naruszenia zasad i wytycznych dobrej praktyki wytwarzania produktów leczniczych, uchybiła obowiązkowi docho-

wania staranności i uzasadnienia, ponieważ nie przedłożyła istotnych, ani spójnych wskazówek ilościowego lub jakościowego naruszenia w zakresie produktów leczniczych.

Zarzut trzeci dotyczy błędnego zastosowania zasady proporcjonalności. Wnosząca odwołanie przedstawiła udokumentowane dowody, zgodnie z którymi zagrożenie dla zdrowia związane z wytwarzanymi produktami leczniczymi mogło zostać wykluczone, w związku z czym w szczególności nakazana przez Komisję następczo zmiana dopuszczenia oraz wycofanie produktu nie były konieczne i proporcjonalne.

Zarzut czwarty dotyczy błędnej weryfikacji swobodnego uznania. Sąd doszedł w związku z błędną „absolutyzacją” zasad i wytycznych dobrej praktyki wytwarzania produktów leczniczych do nieprawidłowego wniosku, że Komisja w oczywisty sposób nie przekroczyła swego zakresu uznania uzasadniając decyzje jedynie nieodwołalnie zaistniałą „utrata zaufania”.

Ostatni zarzut dotyczy braku uwzględnienia wymogów uzasadnienia na podstawie art. 81 ust. 1 rozporządzenia nr 726/2004/WE. Komisja w ogóle nie rozpatrzyła w uzasadnieniu decyzji udokumentowanych dowodów przedstawionych przez wnoszącą odwołanie, w związku z czym decyzje są formalnie niekompletne i niezgodne z prawem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków; Dz.U. L 136, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi; Dz.U. L 311, s. 67.

Odwołanie wniesione w dniu 17 maja 2013 r. przez Rzeczpospolitą Polską od wyroku Sądu dnia 27 lutego 2013 r. w sprawie T-241/10, Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-273/13 P)

(2013/C 215/11)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 27 lutego 2013 r. w sprawie T-241/10 Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/152/UE z dnia 11 marca 2010 r. (notyfikowanej jako dokument nr K(2010)1317) wyłączającej z finansowania przez Unię Europejską niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz. Urz. UE L 63 z 12.3.2010, str. 7), w części wyłączającej z finansowania wspólnotowego kwoty 279 794 442,15 PLN i 25 583 996,81 EUR wydatkowane przez agencję płatniczą akredytowaną przez Rzeczpospolitą Polską;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Rzeczpospolita Polska podnosi przeciwko zaskarżonemu wyrokowi następujące zarzuty:

- 1) Zarzut błędnej wykładni art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 polegającej na uznaniu przez Sąd, że przepis ten nakazuje ustanowienie systemu LPIS-GIS w pełni wektoryzowanego, bądź systemu ekwiwalentnego, podczas gdy spełnienie standardów systemu przewidzianych w tym przepisie nie wymaga pełnej wektoryzacji.
- 2) Zarzut błędnej wykładni art. 53 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 polegającej na uznaniu przez Sąd, że sankcje z tytułu celowej niezgodności powinny być stosowane również w przypadkach, w których celowość działania beneficjenta nie została ostatecznie stwierdzona.
- 3) Zarzut braku wystarczającego uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej, Sąd nie wyjaśnił, które z wymogów materialnych i formalnych wynikających z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zostały w istocie naruszone. Sąd nie uzasadnił również, w jaki sposób możliwość ustalenia celowości działania w drodze postępowania sądowego powoduje sprzeczność wdrażanego przez polskie władze systemu płatności z celami wspólnej polityki rolnej. W ocenie Rzeczypospolitej Polskiej, Sąd nie wyjaśnił także, na czym polegała niespójność dokonanych przez władze polskie wycieńczeń rzeczywistego ryzyka dla funduszu.

- 4) Zarzut naruszenia zasady kontrydiktoryjności i prawa do sprawiedliwego procesu poprzez pominięcie dowodu przedstawionego przez Rzeczpospolitą Polską oraz wykroczenie poza przedmiot sporu. Sąd pozostawił bowiem bez rozpoznania dowody i wyjaśnienia przedłożone przez Rzeczpospolitą Polską w zakresie systemu akceptacji gruntów do płatności oraz wyjaśnienia w zakresie wskaźnika poziomu kontroli w województwie opolskim. Sąd rozszerzył także zakres swojej oceny ponad to, co było przedmiotem zarzutów Komisji, a także stanowiło podstawę przyjęcia przez nią zaskarżonej decyzji.

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-607/11, Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 24 maja 2013 r. przez Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France

(Sprawa C-283/13 P)

(2013/C 215/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France (przedstawiciele: F. Brunet, E. Paroche, avocats, E. Bitton, avocate)

Druza strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Danii

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie postanowienia w zakresie, w jakim umarza postępowanie w przedmiocie zawartego w skardze wniesionej do Sądu przez Henkel żądania stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji (pkt 1 sentencji postanowienia);
- stwierdzenie, że skarga wniesiona przez Henkel do Sądu nie jest bezprzedmiotowa i że jest dopuszczalna, oraz odesłanie sprawy do Sądu w celu ponownego zbadania istotnych okoliczności;
- uchylenie postanowienia w zakresie, w jakim stanowi, że Henkel pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję, w tym koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego w sprawie T-607/11 R (pkt 4 sentencji postanowienia) i obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania, jak również kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie jest oparte na czterech zarzutach, w których wnoszący odwołanie podważają stwierdzenie Sądu, że nie mają interesu prawnego w podtrzymywaniu skargi do Sądu na zaskarżoną decyzję. Sąd bowiem błędnie uznał że zaskarżona decyzja stała się bezprzedmiotowa na skutek decyzji ADLC (francuskiego organu ochrony konkurencji) stwierdzającej, że przekazanie dokumentów nie było konieczne, aby zapewnić poszanowanie prawa do obrony wnoszących odwołanie i że dokumenty te nie miały żadnego znaczenia dla zbadania sprawy skierowanej do tego organu

Przeciwnie, wnoszący odwołanie twierdzą, że nadal mają interes prawny, aby występować przez Sądem, ponieważ muszą oprzeć się na dokumentach dotyczących postępowania francuskiego, aby wykazać, (i) że okoliczności faktyczne, których dotyczy kara nałożona w sprawie COMP/39.579, są takie same jak okoliczności, których dotyczy postępowanie francuskie, albo przynajmniej są bardzo do nich podobne, co ma wpływ na status wnoszących odwołanie w odniesieniu do wniosku o złagodzenie kary we Francji; oraz (ii) że naleganie Henkel, aby otrzymać pozwolenie na wykorzystanie tych dokumentów w postępowaniu francuskim nie powinno być uważane za brak współpracy strony wnioskującej o złagodzenie kary uzasadniający obniżenie grzywny o 25 % zamiast o 30 %, jak stwierdził ADLC, lecz powinno być postrzegane jako wykonanie prawa i działanie w uzasadnionym interesie, to znaczy skorzystanie z prawa do obrony.

Odwołanie obejmuje cztery zarzuty:

- po pierwsze, Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne, ponieważ błędnie stwierdził, że w następstwie decyzji ADLC nie ma już etapu postępowania, na którym dokumenty te mogłyby zostać ponownie zbadane w razie stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji i przekazania ADLC tych dokumentów;
- po drugie, Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne, błędnie interpretując rzeczywisty cel wniosku o przekazanie dokumentów, kiedy stwierdził, że celem tego wniosku było wyłącznie umożliwienie ADLC zbadania dokumentów, podczas gdy głównym celem było umożliwienie Henkel skorzystania z prawa do obrony dzięki omówieniu tych dokumentów w ramach postępowania francuskiego;
- po trzecie, postanowienie jest obarczone brakiem uzasadnienia, ponieważ Sąd stwierdził, że Henkel nie miała interesu prawnego do działania, bez zbadania podniesionych przez niego argumentów;
- po czwarte, Sąd naruszył prawo, ponieważ nie zbadał, czy Henkel nie miała nadal interesu prawnego, aby występować do Sądu w celu upewnienia się, że niezgodne z prawem działanie nie powtórzy się.

Z powyższych względów wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o uchylenie postanowienia.

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-64/12, Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 24 maja 2013 r. przez Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France

(Sprawa C-284/13 P P)

(2013/C 215/13)

Język postępowania: angielski.

Strony

Wnoszący odwołanie: Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France (przedstawiciele: F. Brunet, E. Paroche, avocats, E. Bitton, avocate)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie postanowienia w zakresie, w jakim stwierdza, że zawarte w skardze wniesionej do Sądu przez Henkel żądanie stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji jest niedopuszczalne (pkt 1 sentencji postanowienia);
- stwierdzenie, że skarga wniesiona przez Henkel do Sądu nie jest bezprzedmiotowa i że jest dopuszczalna, oraz odesłanie sprawy do Sądu w celu ponownego zbadania istotnych okoliczności;
- uchylenie postanowienia w zakresie, w jakim stanowi, że Henkel pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję, w tym koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego w sprawie T-607/11 R (pkt 4 sentencji postanowienia) i obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania, jak również kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie jest oparte na czterech zarzutach, w których wnoszący odwołanie podważają stwierdzenie Sądu, że nie mają interesu prawnego w podtrzymywaniu skargi do Sądu na zaskarżoną decyzję. Sąd bowiem błędnie uznał że zaskarżona decyzja stała się bezprzedmiotowa na skutek decyzji ADLC (francuskiego organu ochrony konkurencji) stwierdzającej, że przekazanie dokumentów nie było konieczne, aby zapewnić poszanowanie prawa do obrony wnoszących odwołanie i że dokumenty te nie miały żadnego znaczenia dla zbadania sprawy skierowanej do tego organu

Przeciwnie, wnoszący odwołanie twierdzą, że nadal mają interes prawny, aby występować przez Sądem, ponieważ muszą oprzeć się na dokumentach dotyczących postępowania francuskiego, aby wykazać, (i) że okoliczności faktyczne, których dotyczy kara nałożona w sprawie COMP/39.579, są takie same jak okoliczności, których dotyczy postępowanie francuskie, albo przynajmniej są bardzo do nich podobne, co ma wpływ na status wnoszących odwołanie w odniesieniu do wniosku o

złagodzenie kary we Francji; oraz (ii) że naleganie Henkel, aby otrzymać pozwolenie na wykorzystanie tych dokumentów w postępowaniu francuskim nie powinno być uważane za brak współpracy strony wnioskującej o złagodzenie kary uzasadniającego obniżenie grzywny o 25 % zamiast o 30 %, jak stwierdził ADLC, lecz powinno być postrzegane jako wykonanie prawa i działanie w uzasadnionym interesie, to znaczy skorzystanie z prawa do obrony.

Odwołanie obejmuje cztery zarzuty

- po pierwsze, Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne, ponieważ błędnie stwierdził, że w następstwie decyzji ADLC nie ma już etapu postępowania, na którym dokumenty te mogłyby zostać ponownie zbadane w razie stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji i przekazania ADLC tych dokumentów;
- po drugie, postanowienie jest obarczone brakiem uzasadnienia, ponieważ Sąd stwierdził, że Henkel nie miała interesu prawnego do działania, bez zbadania podniesionych przez niego argumentów;
- po trzecie, Sąd naruszył prawo, ponieważ nie zbadał, czy Henkel nie miała nadal interesu prawnego, aby występować do Sądu w celu upewnienia się, że niezgodne z prawem działanie nie powtórzy się.

Z powyższych względów wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o uchylenie postanowienia.

Odwołanie wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Fabrykę Łóżysk Tocznych-Kraśnik S.A. od wyroku Sądu z dnia 22 marca 2013 r. w sprawie T-571/10, Fabryka Łóżysk Tocznych-Kraśnik S.A. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) — Impexmetal

(Sprawa C-292/13 P)

(2013/C 215/14)

Język postępowania: polski

Strony

Wnoszący odwołanie: Fabryka Łóżysk Tocznych-Kraśnik S.A. (Przedstawiciel: P. Borowski, adwokat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Impexmetal S.A.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku w całości i uwzględnienie w całości skargi z dnia 16 grudnia 2010 r. poprzez stwierdzenie nieważ-

ności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego z dnia 6 października 2010 r.;

- na wypadek nie uwzględnienia tego wniosku, uchylenie wyroku w całości i przekazanie niniejszej sprawy Sądowi do ponownego rozpatrzenia;
- obciążenie drugich stron w postępowaniu odwoławczym kosztami postępowania, w tym także kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie przed Izbą Odwoławczą i Wydziałem do spraw Sprzeciwów Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego oraz w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca zarzuca Sądowi naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 poprzez jego zastosowanie w stanie faktycznym nieobjętym hipotezą tego przepisu.

Zdaniem strony skarżącej, do takiego niewłaściwego zastosowania wymienionego przepisu doszło na skutek błędnego uznania przez Sąd, że znak strony skarżącej wykazuje podobieństwo do wcześniejszego graficznego wspólnotowego znaku towarowego interwenienta i tym samym istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd opinii publicznej. Strona skarżąca utrzymuje, że Sąd nie uwzględnił, iż:

- podobieństwo pomiędzy znakami nie usprawiedliwia twierdzenia jakoby mogło być ono źródłem istnienia ryzyka konfuzji;
- znak strony skarżącej stanowi część nazwy jej firmy, a nazwa ta została stosowana na długo przed datą zgłoszenia;
- znak ten jest historycznie uzasadnionym oznaczeniem odróżniającym stronę skarżącą;
- omawiane znaki w sposób długotrwały i pokojowy koegzystowały na jednym rynku.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d'instance d'Orléans (Francja) w dniu 30 maja 2013 r. — Facet SA, BNP Paribas Personal Finance SA przeciwko Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière, Karine Lenfant

(Sprawa C-298/13)

(2013/C 215/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal d'instance d'Orléans

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Facet SA, BNP Paribas Personal Finance SA

Strona pozwana: Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière, Karine Lenfant

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sąd jest zobowiązany badać z urzędu poszanowanie jej przepisów oraz wynikających z niej przepisów krajowych?
- 2) Czy dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki należy interpretować w ten sposób, że domniemuje się dopełnienie przez kredytodawcę obowiązków przedumownych ciążyących na nim na mocy przepisów krajowych służących transpozycji dyrektywy, jeżeli przekazał on sądowi jedynie umowę kredytu zawartą zgodnie z art. 10 dyrektywy, bez jakichkolwiek dokumentów poświadczających dopełnienie obowiązków przedumownych?
- 3) Czy dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki należy interpretować w ten sposób, że dopełnienia obowiązków kredytodawcy wobec konsumenta wynikających z przepisów krajowych służących transpozycji dyrektywy nie uważa się za udowodnione w razie nieprzekazania przez kredytodawcę sądowi dokumentów poświadczających informacje przedstawione konsumentowi i informacje uzyskane w celu oceny jego zdolności kredytowej, bez przeniesienia na konsumenta ciężaru udowodnienia owych uchybień?
- 4) Czy niedopełnienie przez kredytobiorcę obowiązków przedumownych w zakresie poinformowania konsumenta i oceny jego zdolności kredytowej ustanowionych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki stanowi nieuczciwą praktykę handlową w rozumieniu dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym ⁽²⁾?
- 5) Czy dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki należy interpretować w ten sposób, ewentualnie w świetle dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym, że niedopełnienie obowiązków przedumownych w zakresie poinformowania konsumenta i oceny jego zdolności kredytowej ustanowionych w przepisach krajowych służących transpozycji dyrektywy uniemożliwia kredyto-

dawcy dochodzenie zapłaty niespłaconych kwot od kredytobiorcy, którego zaległości mogą być spowodowane uchybieniem przez kredytodawcę ciążyącym na nim obowiązkiem?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki i uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66).
- (²) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingborgs tingsrätt (Szwecja) w dniu 5 czerwca 2013 r. — Åklagarkammaren i Helsingborg przeciwko Larsowi Ivanssonowi, Carlowi-Rudolfowi Palmgrenowi, Kjellowi Otto Pehrssonowi i Håkanowi Rosengrenowi

(Sprawa C-307/13)

(2013/C 215/16)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Helsingborgs tingsrätt

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Åklagarkammaren i Helsingborg

Strona pozwana: Lars Ivansson, Carl-Rudolf Palmgren, Kjell Otto Pehrsson i Håkan Rosengren

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy skrócenie harmonogramu wdrożenia z dnia 1 maja 2003 r. do dnia 15 kwietnia 2003 r., do którego doszło przy wprowadzaniu art. 9 djurskyddsförordningen (rozporządzenia o ochronie zwierząt, 2003:105), pociąga za sobą obowiązek Szwecji, jako państwa członkowskiego, ponownego przekazania projektu zgodnie z art. 8 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 98/34/WE ⁽¹⁾?
- 2) W razie odpowiedzi na pytanie pierwsze, iż ponowne przekazanie powinno być mieć miejsce, jakie są skutki prawne niedopełnienia tej formalności?

(¹) Dz.U. L 204, s. 37.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 10 czerwca 2013 r. — Gérard Fenoll przeciwko Centre d'aide par le travail La Jouvène, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

(Sprawa C-316/13)

(2013/C 215/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gérard Fenoll

Strona pozwana: Centre d'aide par le travail La Jouvène, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 dyrektywy 89/391/EWG⁽¹⁾, do której odsyłają przepisy art. 1 dyrektywy 2003/88/WE z dnia 4 listopada 2003 r.⁽²⁾ określające jej zakres stosowania, należy interpretować w ten sposób, że dana osoba przyjęta do ośrodka pomocy przez pracę może być uznana za „pracownika” w rozumieniu rzeczzonego art. 3?
- 2) Czy art. 31 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że osobę taką, jak opisana w poprzednim pytaniu można uznać za „pracownika” w rozumieniu rzeczzonego art. 31?
- 3) Czy osoba taka, jak opisana w pytaniu pierwszym, może bezpośrednio powoływać się na swoje prawa wynikające z karty w celu uzyskania prawa do płatnego urlopu, jeżeli przepisy krajowe nie przewidują, że osoba ta korzysta z takich praw i czy w celu zagwarantowania pełnej skuteczności tego prawa sąd krajowy powinien nie dopuścić do stosowania wszelkich sprzecznych przepisów prawa krajowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. L 183, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9).

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2013 r. — Brainlab przeciwko OHIM (Curve)

(Sprawa T-266/13)

(2013/C 215/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Brainlab AG (Feldkirchen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Bauer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 marca 2013 r. w sprawie R 2073/2012-4 i decyzji Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 września 2012 r. w postępowaniu rejestracyjnym nr 008608473;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowne znaki towarowe „Curve” dla towarów i usług z klas 9, 10, 35, 38, 41, 42, 44 i 45 — zgłoszenie nr 8 608 473

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2013 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Gaffashion (BAUSS)

(Sprawa T-267/13)

(2013/C 215/19)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Seijo Veiguela i J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Gaffashion — Comércio de Acessórios de Moda, Lda (Viana do Castelo, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 lutego 2013 r. w sprawie R 2295/2011-2 w zakresie, w jakim oddalając odwołanie skarżącej, potwierdza decyzję Wydziału Sprzeciwów zezwalającą częściowo na rejestrację słownego wspólnotowego znaku towarowego nr 9 093 733 „BAUSS”;

— obciążenie strony lub stron występujących o oddalenie niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Gaffashion — Comércio de Acessórios de Moda, Lda

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „BAUSS” dla towarów i usług z klas 18, 25 i 35 — zgłoszenie nr 9 093 733

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzne znaki towarowe zawierające elementy słowne „BASS 3 TRES”, „BASS 10 DIEZ” i „BASS 20 VEINTE” dla towarów i usług z klas 18, 25 i 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2013 r. — Nutrexpa przeciwko OHIM — Kraft Foods Italia Intellectual Property (Cuétara MARÍA ORO)

(Sprawa T-271/13)

(2013/C 215/20)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Nutrexpa, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Grau Mora, M. Ferrándiz Avendaño i Y. Sastre Canet)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kraft Foods Italia Intellectual Property Srl (Milan, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 marca 2013 r. w sprawie R 1285/2012-1, odrzucającej zgłoszenie (graficznego) wspólnotowego znaku towarowego nr 9 056 045 „Cuétara MARÍA ORO” dla oznaczenia owoców i warzyw konserwowanych, suszonych i gotowanych (klasa 29) oraz mąki i produktów zbożowych, chleba, wyrobów cukierniczych i słodczy, lodów (klasa 30), który w konsekwencji powinien zostać zarejestrowany przez OHIM;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „Cuétara MARÍA ORO” dla towarów z klas 5, 29 i 30 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 056 045

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Kraft Foods Intellectual Property Srl

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzne krajowe i wspólnotowe znaki towarowe zawierające element słowny „ORO” dla towarów z klas 29 i 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2013 r. — GOLAM przeciwko OHIM — meta Fackler Arzneimittel (METABIOMAX)

(Sprawa T-281/13)

(2013/C 215/21)

Język skargi: grecki

Strony

Strona skarżąca: Sofia Golam (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Trovas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: meta Fackler Arzneimittel GmbH (Springe, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi i stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie R 2022/2011-2;
- oddalenie sprzeciwu wniesionego przez meta Fackler Arzneimittel GmbH i dopuszczenie jej zgłoszenia do rejestracji w całości;
- obciążenie meta Fackler Arzneimittel GmbH kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „METABIOMAX” dla towarów z klas 5, 16 i 30 — zgłoszenie nr 8885261.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Fackler Arzneimittel GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „metabiarex”, zarejestrowany w Niemczech pod nr. 857721 dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylene decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r.

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2013 r. — Junited Autoglas Deutschland przeciwko OHIM — Belron Hungary (United Autoglas)

(Sprawa T-297/13)

(2013/C 215/22)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Junited Autoglas Deutschland (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Weil)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Belron Hungary Kft — Zug Branch (Zug, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— oddalenie sprzeciwu wniesionego przez interwenienta wobec zgłoszenia do rejestracji wspólnotowego znaku towarowego „United Autoglas”;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą przed Izbą Odwoławczą;

— obciążenie interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „United Autoglas” dla towarów i usług z klas 1, 12 i 37 — wspólnotowy znak towarowy zarejestrowany pod nr 6 025 498

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Belron Hungary Kft — Zug Branch

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowane w Zjednoczonym Królestwie i w Polsce graficzne znaki towarowe zawierające element słowny „AUTOGLASS” i słowne znaki towarowe „AUTOGLASS” dla towarów i usług z klas 12, 21 i 37

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2013 r. — LemonAid Beverages przeciwko OHIM — Pret a Manger (Europe) (Lemonaid)

(Sprawa T-298/13)

(2013/C 215/23)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: LemonAid Beverages GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci U. Lüken i J. Natzel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Prêt à Manger (Europe) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 13 marca 2013 r. (sprawa R 276/2012-2), którą Druga Izba Odwoławcza utrzymała w mocy decyzję Wydziału Unieważnień o unieważnieniu prawa do wspólnotowego znaku towarowego n 007089444 w stosunku do spornych towarów z klas 32 i 33 i będącą jej odpowiednikiem decyzję Wydziału Unieważnień OHIM z dnia 20 grudnia 2011 r. (Sprawa 4123 C);
- oddalenie wniosku z dnia 7 stycznia 2010 r. o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 007089444 w całości;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: słowny znak towarowy „Lemonaid” — wspólnotowy znak towarowy nr 7 089 444

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Prêt à Manger (Europe) Ltd

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: podstawami wniosku o unieważnienie prawa do znaku są podstawy z art. 53 ust. 1 lit c) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 53 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2013 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Azzedine Alaïa (ALIA)

(Sprawa T-299/13)

(2013/C 215/24)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokaci E. Seijo Veiguela i J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Azzedine Alaïa (Paryż, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 marca 2013 r. w sprawie R 819/2012-2;
- obciążenie OHIM i Azzedine Alaïa kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżący

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ALIA” dla towarów z klas 3, 14, 18 i 25 — zgłoszenie nr 3 788 999

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Azzedine Alaïa

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny międzynarodowy znak towarowy „ALAÏA” i graficzny wspólnotowy znak towarowy „ALAÏA PARIS” dla towarów i usług z klas 3, 16, 18, 20, 25 i 35 oraz wcześniejszy niezarejestrowany znak towarowy „ALAÏA”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

— Naruszenie zasady 20 ust. 6 i zasady 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95;

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2013 r. — Nordex Holding przeciwko OHIM — Fontana Food (Taverna MEDITERRANEAN WHITE CHEESE)

(Sprawa T-301/13)

(2013/C 215/25)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nordex Holding A/S (Dronninglund, Dania) (przedstawiciel: adwokat M. Kleis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą również: Fontana Food AB (Tyresö, Szwecja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 1 marca 2013 r. w sprawie R 2604/2011-1;
- stwierdzenie nieważności decyzji nr 4892 C Wydziału Unieważnień z dnia 21 października 2011 r., która poprzedziła wydanie zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „Taverna MEDITERRANEAN WHITE CHEESE” — zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy nr 3 600 285

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Fontana Food AB

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Podstawami wniosku o unieważnienie prawa do znaku są podstawy z art. 53 ust. 1 lit a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe unieważnienie prawa do spornego wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Miettinen przeciwko Radzie

(Sprawa T-303/13)

(2013/C 215/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Samuli Miettinen (Espoo, Finlandia) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer, E. Raedts i A. Villette, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 21 marca 2013 r. w przedmiocie odmowy udzielenia pełnego dostępu do dokumentu 15309/12 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43), doręczonej skarżącej w dniu 25 marca 2013 r. pismem oznaczonym znakiem „04/c/01/13” (zwanym dalej „zaskarżoną decyzją”) oraz;
- obciążenie Rady kosztami postępowania zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem, w tym kosztów ewentualnych interwencji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret drugie i art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ zaskarżona decyzja jest oparta na błędnej interpretacji i błędnym zastosowaniu tych przepisów, które odnoszą się do ochrony postępowań sądowych oraz opinii prawnych i odpowiednio do ochrony toczącego się procesu podejmowania decyzji, z uwagi na to, że:

- po pierwsze, Rada nie wykazała, że ujawnienie dokumentu 15309/12 narusza zdolność jej służby prawnej do bronięcia owego dokumentu w przyszłych postępowaniach sądowych i zagraża procesowi prawodawczemu;
- po drugie, Rada nie wykazała, że dokument 15309/12 ma szczególne znaczenie lub szeroki zakres stosowania uzasadniający niestosowanie domniemania przemawiającego za ujawnieniem opinii prawnych w toku procesu legislacyjnego;
- po trzecie, teoretyczne rozważania Rady dotyczące szkody są czysto hipotetyczne. Nie są one zasadne ani pod względem prawnym, ani pod względem faktycznym, ponieważ brzmienie opinii zawartej w dokumencie 15309/12 — porozumienia pomiędzy państwami członkowskimi zgodnie z analizą przeprowadzoną przez służbę prawną — było publiczne w chwili wydania zaskarżonej decyzji oraz;

- po czwarte, Rada błędnie zastosowała kryterium nadrzędnego interesu publicznego, powołując się na art. 4 ust. 3 akapit pierwszy w zakresie, w jakim uznała ona tylko postrzegane ryzyko dla jej procesu podejmowania decyzji związane z ujawnieniem, a nie pozytywne skutki takiego ujawnienia między innymi dla prawnego uzasadnienia procesu podejmowania decyzji i wcale nie zastosowała tego kryterium, powołując się na art. 4 ust. 2 tiret drugie.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 296 TFUE, z uwagi na to, że Rada uchybiła ciężącemu na niej obowiązkowi uzasadnienia zaskarżonej decyzji w sposób wystarczający i odpowiedni.

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2013 r. — DelSolar (Wujiang) przeciwko Komisji

(Sprawa T-320/13)

(2013/C 215/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DelSolar (Wujiang) Ltd (Wujiang, Chiny) (przedstawiciele: L. Catrain González, lawyer, E. Wright i H. Zhu, Barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 513/2013 ⁽¹⁾ w zakresie w jakim ma ono zastosowanie do skarżącej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy tego, że Komisja Europejska dopuściła się oczywistego błędu co do prawa poprzez rozszerzenie zakresu trzeciego tiret art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51) („rozporządzenia podstawowego”) oraz poprzez badanie domniemanych znaczących wahań, które — ze względu na to, że nie wynikają z przejścia od byłego nierynkowego systemu gospodarki — wyraźnie nie wchodzą w zakres trzeciego tiret art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- 2) Zarzut drugi dotyczy tego, że Komisja Europejska błędnie uznała, iż koszty produkcji i ogólna sytuacja finansowa skarżącej podlegały znaczącym wahaniom wynikającym z przejścia od byłego nierynkowego systemu gospodarki, o których mowa w art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy tego, że Komisja Europejska dopuściła się błędu w ocenie w świetle okoliczności, że ani otrzymane nieznaczne subsydia, ani preferencyjny system podatkowy uzyskany przez skarżącą i jej spółkę zależną Delta Greentech (China) Co. Ltd. (łącznie zwane dalej „DelSolar Group”) nie „[wynikają] z przejścia od byłego nierynkowego systemu gospodarki”.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że decyzja Komisji Europejskiej odrzucająca wniosek skarżącej o traktowanie na zasadach rynkowych tylko na podstawie preferencyjnego systemu podatkowego i nieznacznych subsydiów jest nieproporcjonalna i niekonieczna.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 513/2013 z dnia 4 czerwca 2013 r. nakładające tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniów i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 182/2013 poddające rejestracji przywóz tych produktów pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 152, s. 5).

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-9/13)

(2013/C 215/28)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o przystąpieniu do potrącenia kwot odpowiadających kosztom, których pokrycie przez Komisję zostało orzeczone przez Sąd w sprawie T-176/04 i kosztom, których pokrycie ciąży na skarżącym na mocy postanowienia w sprawie T-241/03

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności pisma z dnia 6 marca 2012 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji o przystąpieniu do odzyskania w drodze potrącenia kwoty 1 600 EUR, do której skarżący jest uprawniony względem Komisji z kwotą 4 875 EUR, którą skarżący jest jej zdaniem Komisji dłużny, co skarżący kwestionuje;
- stwierdzenie, w niezbędnym zakresie, nieważności decyzji oddalającej zażalenie wniesione w dniu 23 czerwca 2012 r., przekazane przez skarżącego Komisji i otrzymane przez nią nie wcześniej aniżeli w dniu 23 czerwca 2012 r.;
- stwierdzenie nieważności pisma z dnia 27 sierpnia 2012 r., otrzymanego przez skarżącego w dniu 9 października 2012 r.;
- zasądzenie od Komisji zwrotu skarżącemu wszelkich kosztów postępowania poniesionych przez niego w ramach postępowania w niniejszej instancji.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2013 r. — ZZ przeciwko Radzie

(Sprawa F-49/13)

(2013/C 215/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie niewzięcia pod uwagę kandydatury skarżącej na wolne stanowisko w Radzie.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności odmownej decyzji służby ds. mobilności Sekretariatu Generalnego Rady z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie wzięcia pod uwagę kandydatury skarżącej na stanowisko 2244 DGA 2A, potwierdzonej w następstwie zażalenia skarżącej decyzją służby ds. mobilności z dnia 12 lutego 2013 r.;
- obciążenie Rady Unii kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2013 r. — ZZ przeciwko ESDZ

(Sprawa F-53/13)

(2013/C 215/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, J.N. Louis i Abreu Caldas)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o odmowie przyznania skarżącemu awansu do grupy zaszergowania AD12 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2012.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o odmowie przyznania skarżącemu awansu do grupy zaszergowana AD12 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2012.;
- obciążenie ESDZ kosztami postępowania.

Sąd

2013/C 215/18	Sprawa T-266/13: Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2013 r. — Brainlab przeciwko OHIM (Curve)	14
2013/C 215/19	Sprawa T-267/13: Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2013 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Gaffashion (BAUSS)	14
2013/C 215/20	Sprawa T-271/13: Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2013 r. — Nutrexa przeciwko OHIM — Kraft Foods Italia Intellectual Property (Cuétara MARÍA ORO)	15
2013/C 215/21	Sprawa T-281/13: Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2013 r. — GOLAM przeciwko OHIM — meta Fackler Arzneimittel (METABIOMAX)	15
2013/C 215/22	Sprawa T-297/13: Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2013 r. — Junited Autoglas Deutschland przeciwko OHIM — Belron Hungary (United Autoglas)	16
2013/C 215/23	Sprawa T-298/13: Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2013 r. — LemonAid Beverages przeciwko OHIM — Pret a Manger (Europe) (Lemonaid)	16
2013/C 215/24	Sprawa T-299/13: Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2013 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Azzedine Alaïa (ALIA)	17
2013/C 215/25	Sprawa T-301/13: Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2013 r. — Nordex Holding przeciwko OHIM — Fontana Food (Taverna MEDITERRANEAN WHITE CHEESE)	17
2013/C 215/26	Sprawa T-303/13: Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Miettinen przeciwko Radzie	18
2013/C 215/27	Sprawa T-320/13: Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2013 r. — DelSolar (Wujiang) przeciwko Komisji	19

Sąd do spraw Służby Publicznej

2013/C 215/28	Sprawa F-9/13: Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji	20
2013/C 215/29	Sprawa F-49/13: Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2013 r. — ZZ przeciwko Radzie	20
2013/C 215/30	Sprawa F-53/13: Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2013 r. — ZZ przeciwko ESDZ	20

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL